

λων κοινωνικών κινήματων που προαναφέραμε. Το σχολείο θα συμμετέχει ταυτόχρονα στην ταξική πάλη και στα πολιτικά και πολιτιστικά κινήματα της κοινωνίας, ενώ θα συνεισφέρει ταυτόχρονα στην παραγωγική διαδικασία και στον επιστημονικό πειραματισμό.

Σ' αυτό το σχολείο ανάλογα με την ηλικία, ο χρόνος φοίτησης θα κατανέμεται ισόποσα σε τριών ειδών δραστηριότητες:

1/3 του χρόνου στη θεωρία και στο πείραμα

1/3 του χρόνου στην παραγωγή μέσα από την οποία εκτός από την συγκεκριμένη, πρακτική γνώση ο μαθητής θα εξασφαλίζει ένα μικρότερο ή μεγαλύτερο μέρος από τα κρατικά έξοδα για τη λειτουργία του σχολείου.

1/3 του χρόνου στη γυμναστική και τις στρατιωτικές ασκήσεις.

Αυτό είναι το πολυτεχνικό σχολείο της στοιχειώδους και μέσης εκπαίδευσης έτσι όπως τόχουν περιγράψει οι Μαρξ - Ένγκελς και όπως σημαντικές του πλευρές μπόρεσαν να εφαρμόσουν οι πρώτες προλεταριακές εξουσίες στην ΕΣΣΔ και την ΛΔ Κίνας.

Το πολυτεχνικό σχολείο δεν θα σταθεί δυνατόν να λειτουργήσει έτσι όπως συνοπτικά το περιγράψαμε από την πρώτη στιγμή της νέας πολιτικής εξουσίας. Θα χρειαστεί γι' αυτό μια μακρόχρονη και πολύμορφη πάλη στο επίπεδο της ιδεολογίας.

Ιδιαίτερα στη χώρα μας αυτή η πάλη θάχει ξεχωριστές δυσκολίες. Αυτό θα οφείλεται στην διαδεδομένη ακόμα και στις λαϊκές μάζες, ιδιαίτερα τις μικροαστικές ιδεαλιστική αντίληψη για τις σπουδές όπου το πρωταρχικό είναι η κατάκτηση της γνώσης από το βιβλίο μέσω της αποστήθισης. Αυτή η αντίληψη αντανάκλαει τον πραγματικό χαρακτήρα του νεοελληνικού σχολείου που περισσότερο από κάθε άλλο αστικό σχολείο φέρνει πάνω του τη σφραγίδα της γραφειοκρατικής, κούφιας και δασκαλιστικής εκπαιδευτικής μεθόδου. Η αιτία γι' αυτό βρίσκεται στο ότι το νεοελληνικό σχολείο ήταν από την πρώτη στιγμή ένα κρατικό όργανο της ξενόδουλης και γραφειοκρατικής αστικής τάξης που είχε σαν κεντρικό στόχο την παραγωγή γραφειοκρατιών άσχετων με την παραγωγή που να υπηρετούν τα συμφέροντα της ξενόδουλης αστικής τάξης και διαποτισμένα με τον μεγαλοελληνικό σωβινισμό.

Η οικοδόμηση του σοσιαλιστικού - πολυτεχνικού σχολείου θα χρειαστεί ν' ανοίξει το δύσκολο δρόμο του μέσα από τις προλήψεις και τις συνήθειες της παλιάς εκπαιδευτικής μεθόδου και του εκπαιδευτικού περιεχόμενου με το οποίο συνειδητά ή ασυνείδητα είναι διαποτισμένο και το σώμα των δασκάλων της στοιχειώδους και της μέσης εκπαίδευσης σε αντίθεση με τον γενικά λαϊκό ταξικά χαρακτήρα του.

Σε ότι αφορά το περιεχόμενο της διδασκαλίας οι μεγαλύτερες δυσκολίες θα είναι στην διδασκαλία του ιστορικού και διαλεκτικού υλισμού π.χ. κατάργηση των θρησκευτικών ορθογραφία, στο ξεσκέπασμα της διαστρέβλωσης της νεοελληνικής ιστορίας και στο χτύπημα της σωβινιστικής αρχαιοπληξίας. Εννοείται ότι θα γίνονται αμέσως αναγκαίες αστο - δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στο περιεχόμενο της διδασκαλίας.

Σε ότι αφορά την ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση σ' αυτήν η συμμετοχή του φοιτητή στην παραγωγική διαδικασία και στον επιστημονικό πειραματισμό θάναί ακόμα μεγαλύτερη.

Το πανεπιστήμιο θα διαρθρώνεται άμεσα με τη βιομηχανία και τα ερευνητικά εργαστήρια αλλά θα πρέπει και να παράγει ειδικούς που θα είναι στην υπηρεσία του λαού δηλαδή κόκκινους και ειδικούς. Αυτό το τελευταίο αλλά καθοριστικό για το μέλλον του σοσιαλισμού στοιχείο θα επηρεάζει αποφασιστικά τα κριτήρια επιλογής των φοιτητών.

Άρα το νέο Πανεπιστήμιο θα είναι στην πρώτη φάση πεδίο έντονης ταξικής πάλης στο ιδεολογικό πολιτικό επίπεδο μιας και οι αντιστάσεις για μια τέτοια εκπαιδευτική γραμμή θα είναι πελώριες από την καθηγητική αστική τάξη και ένα μεγάλο τμήμα του διδακτικού προσωπικού.

Η πάλη για να καταχτάνε τα παιδιά του λαού της κορυφές της επιστήμης και της τεχνικής και να μην παραμερίζονται από τους γόνους των εκμεταλλευτριών τάξεων καθώς και να μην δηλητριάζονται από την κυρίαρχη ιδεολογία των εκπαιδευτών - ειδικών θα είναι μια πάλη ζωής και θανάτου για την νέα εξουσία.

Η άθληση του λαού

Η νέα εξουσία θα προωθήσει την μαζική άθληση του λαού με κύριο στόχο την σωματική και ψυχική του υγεία δημιουργώντας τις υλικές προϋποθέσεις γι' αυτό δηλαδή α) θα δημιουργήσει χώρους άθλησης στη μη δομημένη γη της πόλης (ενώ αυτό θα είναι πολύ πιο εύκολο στην ύπαιθρο).

β) θα εξοπλίσει αυτούς τους χώρους με τα κατάλληλα μέσα - εγκαταστάσεις όργανα γυμναστικής και αθλοπαιδείας και θα τους επανδρώσει με ειδικούς στα πλαίσια των τοπικών οργάνων εξουσίας και των μαζικών πρωτοβουλιών του λαού, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά και σε κάθε χωριό.

Προϋπόθεση για την ανάπτυξη της μαζικής άθλησης αλλά και βασικό ιδεολογικό μέτωπο στην πάλη ενάντια στην αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό είναι η καταγγελία του αθλητικού επαγγελματισμού, ανοιχτού ή καλυμμένου, που έχει σαν στόχο τον πρωταθλητισμό.

Το ελληνικό κράτος δεν θα διοργανώνει, ούτε θα συμμετέχει με αθλητές ή ομάδες στις επίσημες διεθνείς ανταγωνιστικές, σωβινιστικές εκδηλώσεις που είναι χειραγωγημένες από τον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλιμπεριαλισμό στο ιδεολογικό και πρακτικό επίπεδο.

Οι αθλοπαιδείς κάθε είδους και ο κλασικός αθλητισμός θα έχουν σαν κινητήρια δύναμη την φιλία και την άμιλλα για τελειοποίηση των σωματικών δεξιοτήτων, μια άμιλλα που θα απορρέει από αυτή τη φιλία και όχι από τον αρρωστημένο ανταγωνισμό ατόμων ή ομάδων για υλικά προνόμια και ατομικό ή εθνικό γόητρο.

Ο σημερινός αστικός αθλητισμός κυριαρχείται από την καταστροφή του σώματος μέσω της υπεργύμνασης και του πνεύματος των ίδιων των αθλητών μέσα από το ιδεολογικό ντοπάρισμα ενώ διαφθείρει ιδεολογικά τις πιο πλατειές μάζες του λαού προπαγανδίζοντας τον ατομικισμό, το πνεύμα της κλειστής ομάδας και τον σωβινισμό.